

ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК ГОЛОВНА
РУШІЙНА СИЛА В РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙINNOVATIVE INFRASTRUCTURE
AS MAIN MANAGER FOR DEVELOPMENT OF INNOVATIONS

Досліджено тенденції та проблеми розвитку інноваційної інфраструктури на сучасному етапі розвитку національної економіки. Розглянуто інноваційну інфраструктуру, як сукупність суб'єктів першого та другого рівнів, що забезпечують умови, необхідні для її здійснення й нормального функціонування інноваційних процесів. Визначено, що надзвичайно важливу роль в інноваційній інфраструктурі відіграють венчурні компанії та фонди, зони інтенсивного науково-технічного розвитку (технополіси), технологічні парки (технопарки), інноваційні центри, інкубатори, консалтингові (консультаційні) фірми та ін. Подано й обґрунтовано взаємозалежність і циклічність розвитку інноваційного процесу в країні в умовах розбудови інноваційної інфраструктури. Наведено приклади країн Європи, що вже реалізували стратегії підтримки малого та середнього бізнесу в контексті запровадження нових технологій. Розкрито функції Національного фонду досліджень, який з 2019 року розпочав грантову підтримку наукових досліджень та розробок.

Ключові слова: інноваційна інфраструктура, інноваційний розвиток, інноваційний процес, елементи інфраструктури, трансфер технологій.

Исследованы тенденции и проблемы развития инновационной инфраструктуры в современном этапе развития национальной экономики. Рассмотрена инновационная инфраструктура, как совокупность субъектов первого и второго уровней, которые обеспечивают условия, необходимые для ее осуществления и нормального функционирования инновационных процессов. Определено, что чрезвычайно важную роль в инновационной инфраструктуре играют венчурные компании и фонды, зоны интенсивного научно-технического развития (технополисы), технологические парки (технопарки), инновационные центры, инкубаторы, консалтинговые (консультационные) фирмы и др. Подана и обоснована взаимозависимость и цикличность развития инновационного процесса в стране в условиях развития инновационной инфраструктуры. Приведены примеры стран Европы, что уже реализовали стратегии поддержки малого и среднего бизнеса в контексте ввода новых технологий. Раскрыты функции Национального фонда исследований, который с 2019 года начал грантовую поддержку научных исследований и разработок.

Ключевые слова: инновационная инфраструктура, инновационное развитие, инновационный процесс, элементы инфраструктуры, трансфер технологий.

УДК 330.341.1:330.322.01

Сіренко К.Ю.

к.е.н., доцент кафедри економіки та соціальних дисциплін
Академія державної пенітенціарної служби

The tendencies and problems of the development of innovation infrastructure at the present stage of development of the national economy are explored. Innovative infrastructure is considered as a set of subjects of the first and second levels, providing the conditions necessary for its implementation and the normal functioning of innovation processes. It has been determined that venture companies and funds, intensive scientific and technical development zones (technopolis), technology parks (technology parks), innovation centers, incubators, consulting (consulting) companies play an important role in innovation infrastructure. The tendencies and problems of the development of innovation infrastructure at the present stage of development of the national economy are explored. Innovative infrastructure is considered as a set of subjects of the first and second levels, providing the conditions necessary for its implementation and the normal functioning of innovation processes. However, it has been proved that in Ukraine there is not yet a coordinated and comprehensive system for managing innovation processes, all elements of the innovation structure have not been formed, funds and technology transfer centers are almost non-existent, there is no state support for the activities of inventors, scientists with developed scientific and technical development. Also, the educational and scientific potential of higher educational institutions in the field of advanced technologies is not sufficiently realized. The interdependence and cyclicity of the development of the innovation process in the country in the conditions of the development of innovation infrastructure are presented and substantiated. It is proved that the industrial innovation infrastructure of Ukraine is dominated by the processing industry, ie, mechanical engineering, food industry, chemical and petrochemical industry, production of wood and products from it, pulp industry, printing industry, metallurgy, sphere of electric power, gas and water. Examples of European countries that have already implemented small and medium business support strategies in the context of introducing new technologies are presented. World experience shows that in a competitive environment, the one who has a better developed innovative infrastructure takes a better position. Its core is the infrastructure of innovative engineering companies with the best knowledge of innovation. The functions of the National Research Fund, which since 2019 began the grant support of scientific research and development, are revealed.

Key words: innovative infrastructure, innovative development, innovation process, infrastructure elements, technology transfer.

Постановка проблеми. Україна нарощує експорт сировини і водночас кадрів, забезпечуючи цими виробничими факторами інші світові економіки у збиток власній. Тому наша країна потребує нової індустріалізації – створення конкурентних підприємств, здатних запровадити на виробництвах передові технології. Це процес не одного дня, а запровадження комплексних механізмів для стимулювання розвитку високих технологій вимагає певного періоду.

Політика економічного зростання національної економіки передбачає запровадження новітніх тех-

нології на вітчизняних переробних підприємствах. Саме ці підприємства виготовляють найбільш популярну на міжнародних ринках продукцію — від харчів до ракет. Однак відсутність інноваційної інфраструктури та фінансування унеможливають модернізацію.

До стримуючих факторів економічного зростання можна віднести: низьку конкурентоспроможність української інноваційної екосистеми, неефективність вітчизняних інститутів розвитку інновацій, низький попит на інтелектуальну власність, несформованість національної інноваційної

системи і низький рівень комунікації між суб'єктами інноваційного процесу.

До того ж в Україні майже відсутня інтеграція науки та виробництва і трансфер технологій. А отже, важливою є розробка інноваційної інфраструктури, створення «Національної інноваційної платформи», що об'єднає навчальні заклади з бізнесом, забезпечуючи взаємодію ринку освітніх послуг та ринку праці, а також забезпечить ефективну систему підготовки технічних і наукових фахівців у відповідність до потреб ринкової економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженням проблем формування і розвитку інноваційної інфраструктури та її головної складової – ринку інновацій – присвячено багато праць зарубіжних і вітчизняних науковців, зокрема таких, як І.А. Горячева, В.Л. Іноземцев, Ю.В. Каракай, Н.С. Косар, С.А. Кузнєцова, О.Я. Марущак, Л.І. Петрова, М.Г. Светульков, Л.І. Федулова [1; 2] ін.

На сьогодні в країні питання створення дійсно дієвої інноваційної інфраструктури набуває все більшої гостроти та актуальності, бо саме від її побудови, ефективного функціонування її елементів залежить в майбутньому конкурентна позиція України на світовому ринку. Проте, не зважаючи на велику увагу, приділену вивченню цього питання, проблеми розвитку інноваційної інфраструктури, її елементів та принципів функціонування в Україні досі залишаються недостатньо розкритими.

Постановка завдання. Мета статті – дослідження сучасних тенденцій та проблем розвитку інноваційної інфраструктури, її елементів та принципів функціонування.

Виклад основного матеріалу. Закон України "Про інноваційну діяльність" визначає інноваційну інфраструктуру як «сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо)».

Аналіз особливостей розвитку багатьох країн світу показує, що інноваційна інфраструктура забезпечує фінансування інноваційних процесів, формування конкурентного середовища в інноваційному секторі економіки, розвиток і підтримку інноваційного підприємництва, мотивацію економічних суб'єктів до інновацій, захист прав інтелектуальної власності, індивідуальний підхід до інноваційних фірм та інноваційних проектів промислових підприємств, відтворення інноваційного процесу (інноваційний конвеєр) [1, с. 214].

Метою створення інфраструктури в Україні є забезпечення як комплексної інноваційної діяльності, так і збереження та розвиток науково-технічного потенціалу країни в інтересах суспільства, включаючи подолання спаду виробництва, його структурну перебудову, зміни номенклатури ви-

бів, створення нової продукції, нових виробничих процесів. Відповідно до цілей інфраструктура інноваційної діяльності включає такий комплекс взаємопов'язаних систем [2, с. 28]:

- систему інформаційного забезпечення, яка дає доступ до баз і банків даних для всіх зацікавлених суб'єктів, незалежно від форм власності;
- експертизи (включаючи державну) інноваційних програм, проектів, пропозицій, заявок;
- фінансово-економічного забезпечення інноваційної діяльності, використовуючи різні джерела надходження коштів (ресурси підприємницьких структур, інвестиції інших країн, кошти інвестиційних фондів тощо);
- сертифікації наукової продукції, відповідні послуги у сфері метрології, стандартизації, контролю якості;
- просування нововведень на регіональні, між-регіональні, іноземні ринки, включаючи виставкову, рекламну, маркетингову діяльність, патентно-ліцензійну роботу, захист інтелектуальної власності;
- підготовку кадрів для інноваційної діяльності в умовах ринкової економіки.

В Україні розвиток інноваційної діяльності регламентується низкою законів та законодавчих актів, зокрема законами України «Про інноваційну діяльність» (від 04.07.2002 №40-4), де прийняті основні аспекти державного регулювання в сфері інноваційної діяльності, «Про наукову і науково-технічну діяльність» (№1316 – 4/2003), «Про пріоритетні напрямки інноваційної діяльності України» (№443 – 4/2003), «Про інвестиційну діяльність» (№1560 – 12).

Елементи інноваційного середовища існують не окремо один від одного, а перебувають у тісній функціональній взаємозалежності, а ланкою яка сполучає науково-технічну сферу та виготовлення наукомісткої продукції, її комерціалізацію є інноваційна інфраструктура, під якою, на думку професора В.Є. Шукшунова, пропонується розуміти «ключ» до цивілізованого становлення інноваційного підприємництва, забезпечення надійності економічної системи, її ефективного і довгострокового розвитку.

Ми розглядаємо інноваційну інфраструктуру, як сукупності суб'єктів I-го та II-го рівнів, що забезпечують умови, необхідні для її здійснення й нормального функціонування інноваційних процесів (див. рис. 1).

Інноваційну інфраструктуру утворюють підприємства, організації, установи, асоціації будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпеченням інноваційної діяльності.

Надзвичайно важливу роль в інноваційній інфраструктурі відіграють венчурні компанії та фонди, зони інтенсивного науково-технічного розвитку (технополіси), технологічні парки (технопарки), інноваційні центри, інкубатори, консалтингові (консультативні) фірми та ін. Саме дані суб'єкти є головною рушійною силою в розвитку інновацій [3, с. 28].

Рис. 1. Елементи інноваційної інфраструктури в Україні

Суб'єктами I рівня є інститути державної влади, виконавчі органи державного та регіонального рівнів. Їх заходи ґрунтуються на основі оптимального поєднання методів прямого (програмно-цільове фінансування, кредитування, державне замовлення) і непрямого державного

регулювання (податкове, амортизаційне регулювання, кредитна і фондова політика, цінове регулювання), а також ринкових механізмів на всіх стадіях інноваційного процесу (науковій, науково-технічній, інноваційній, включаючи комерціалізацію нововведень).

На сучасному етапі розвитку України поки ще не існує скоординованої і всеохоплюючої системи управління інноваційними процесами, не сформовані всі елементи інноваційної структури, майже не діють венчурні фонди і центри трансферу технологій, немає державної підтримки діяльності винахідників, науковців, які мають розроблені науково-технічні розробки. Також недостатньо реалізується освітній і науковий потенціал вищих навчальних закладів у сфері новітніх технологій [3, с. 29]. Основні сфери інноваційної діяльності функціонують ізольовано одна від одної, без будь-якої збалансованості в системі своїх взаємодій.

В Україні інноваційна інфраструктура є нерозвиненою і не охоплює усі ланки інноваційного процесу (освіту і науку – техніку і технології – виробництво та споживання). Сформовано лише окремі елементи інноваційної інфраструктури, а саме, 151 фондів підтримки підприємництва, 299 бізнес-центрів, 71 бізнес-інкубатор, 850 кредитних спілок і 170 лізингових центрів, 1240 консультаційно-інформаційних установ, Український інститут науково-технічної інформації з регіональними відділеннями. Однак діяльність цих структур є недостатньо ефективною через велику кількість інституційних перешкод і структурно-функціональних проблем. Подальший розвиток обласних інфраструктур має бути спрямований на їх об'єднання в глобальні системи [4, с. 15].

Основними причинами негативних тенденцій та проблем у інноваційній сфері України є:

- недостатнє економічне стимулювання інноваційної діяльності та відсутність державної підтримки інноваційних структур;
- недостатня нормативно-правова врегульованість питань розвитку інноваційної інфраструктури та трансферу технологій;
- заорганізованість процедури державної реєстрації, ліцензування,
- сертифікації, системи контролю та дозвольної практики, регулювання орендних відносин;
- відсутність належного інвестування та венчурного фінансування для здійснення масштабних технологічних змін;
- безсистемність та непослідовність в реалізації державної інноваційної політики.

Формування інноваційної інфраструктури має ґрунтуватись на таких принципах: адекватність інфраструктури рівню розвитку регіону, відповідність реальним потребам, раціональне територіальне розміщення, функціональна концентрація на гострих проблемах інноваційної діяльності, доступність послуг для підприємців, залучення державних і недержавних ресурсів [5, с. 48]. Для формування інноваційної інфраструктури потрібне впровадження таких заходів:

- створення і підтримання інноваційних і науково-технічних центрів;

- створення експертно-дослідницьких центрів;
- розвиток інформаційних систем;
- створення середовища для інноваційної діяльності;
- стандартизація інноваційної діяльності до діючих національних і міжнародних норм;
- співпраця з міжнародними інноваційними центрами.

У промисловій інноваційній інфраструктурі України переважають переробна промисловість, тобто машинобудування, харчова промисловість, хімічна і нафтохімічна промисловість, виробництво деревини і виробів з неї, целюозна промисловість, поліграфічна промисловість, металургія, сфера електроенергії, газу і води. На вітчизняному і світовому ринку конкурентоспроможними є такі галузі, як літакобудування, суднобудування, радіоапаратура, оптичні прилади і продукція хімічної переробки [6, с. 122].

Країни Європи вже реалізували стратегії підтримки малого та середнього бізнесу в контексті запровадження нових технологій. У Німеччині проблемами бізнесу в процесі запровадження інновацій опікуються окремі держустанови. Там існує низка державних гарантій за кредитами для бізнесу. В Німеччині гарантовано повертають 80% від суми позики, а кредити під державні гарантії є достроковими – до 15 років.

Схожа система підтримки діє і у Франції. Там працює єдиний спеціалізований інститут поручництва – компанія з гарантій для венчурного інвестування. Вона надає гарантії за умови, що компанія провадить саме інноваційну діяльність.

Водночас у Великобританії слідує концепції «нейтрального оподаткування». Уряд спростив систему оподаткування і зменшив ставки. А малий бізнес отримав пільги на сплату податку на додану вартість.

Поглиблення зв'язків України з інноваційно розвиненими державами, допоможе нам швидко розвинути інновації на виробництвах країни і залучити світових виробників розміщувати власні науково-виробничі центри.

Одним із ключових кроків в розвитку інноваційної інфраструктури в Україні та фінансового забезпечення наукових розробок є створення Національного фонду досліджень, який з 2019 року розпочав грантову підтримку наукових досліджень та розробок. Нагадаємо, що Фонд було створено 4 липня 2018 року Кабінетом міністрів України. Створення такого фонду було однією з рекомендацій Європейського Союзу, що були надані за результатами незалежного аудиту науково-інноваційної системи України [7].

Однак в Україні досі не існувало інституції, яка могла б надавати гранти на дослідження і розробки на умовах відкритих конкурсів і незалежно від відомчих ознак. Така штучна сегментація наукової сфери обмежує не лише наукову конкуренцію, але й можливості міжвідомчої кооперації. Адже МОН, наприклад, не має права фінансувати

діяльність установ НАН, так само як і НАН не має можливості спрямовувати передбачені на її діяльність кошти до університетів».

Фонд – це незалежна неприбуткова бюджетна установа. Кошти Фонду формуватимуться за рахунок державного бюджету, добровільних внесків, зокрема й іноземних донорів, а також інших не заборонених законодавством коштів. Розмір бюджетного фінансування визначатиметься окремим рядком бюджету на підставі пропозицій очолюваної прем'єр-міністром Національної ради з питань розвитку науки і технологій.

Фонд розподілятиме кошти шляхом надання індивідуальних, колективних та інституційних грантів. Це означає, що система грантової підтримки буде гнучкою та даватиме більше можливостей для усіх українських науковців [7].

Зокрема, затверджено процедуру атестації наукової діяльності закладів вищої освіти, на основі якої їм надаватиметься базове фінансування. У державному бюджеті з цією метою передбачено кошти обсягом 100 млн гривень, а загалом на наступний рік на забезпечення наукової сфери України уряд виділив 9,364 мільярда гривень, що на 12,5% більше, ніж у 2018 році.

Фонд надаватиме грантову підтримку як на фундаментальні наукові дослідження з природничих, технічних, суспільних та гуманітарних наук, так і на прикладні наукові дослідження та розробки за пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки.

Гранти також спрямовуватимуться на розвиток матеріально-технічної бази наукових досліджень і розробок, дослідницької інфраструктури, на проекти молодих вчених, наукове стажування, зокрема, за кордоном, популяризацію науки тощо.

Передбачено, що гранти будуть індивідуальні, колективні та інституційні.

Уряд, розуміючи необхідність кардинальних якісних змін, ініціює поступовий перехід до нових моделей в управлінні науковою сферою, запровадження сучасної системи фінансування та адміністрування науки.

На сьогодні важливим є врахування принципів і вимог Європейської хартії дослідників та Кодексу працевлаштування наукових працівників, належне ставлення вчених до провадження наукової діяльності, створення умов праці для молодих фахівців, інституційна підтримка мобільності науковців, поширення проектного підходу в наукових розробках.

Висновки з проведеного дослідження. Україна має високі передумови для успішного розвитку мережі інноваційної інфраструктури нового типу. До них можна віднести: високий освітній і інтелектуальний рівень населення, розробка великої кількості програм, наявність кваліфікованих працівників цієї сфери, значна кількість незапатентованих технологій, велика мережа освітніх закладів

і спеціальних установ, осмислення населенням «науки», роботи і дії на майбутнє.

Отже, інноваційна інфраструктура визначає темпи зростання економіки і покращення життя населення. Світовий досвід показує, що в умовах конкуренції кращу позицію посідає той, хто має розвинену краще інноваційну інфраструктуру. Її ядром є інфраструктура інноваційних інжинірингових фірм, які мають найкращі знання у сфері інновацій.

Основними проблемами інноваційної політики в Україні є недостатнє державне та нормативне регулювання суб'єктів інноваційної діяльності, незначне фінансування з боку держави. Основні сфери інноваційної діяльності функціонують окремо одна від одної. Створені з допомогою державних органів влади – інноваційно-технологічні центри, технопарки, інкубатори, інформаційні системи, фонди підтримки інновацій, зокрема, венчурні, розвинена система підготовки і підвищення кваліфікації фахівців в галузі економіки – дозволили б розширити масштаби інноваційних процесів України.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Федулова Л.І., Мазаракі А.А., Андрощук Г.О. Інноваційна політика: підруч. Київ: КНТЕУ, 2012. 604 с.
2. Федулова Л.І. Формування технологічних кластерів як точок зростання економіки України : монографія. Миколаїв : Ілліон, 2012. 295 с.
3. Амоша О.І. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення. *Економіст*. 2005. № 6. С. 28-32.
4. Геєць В.М. Інноваційна Україна – 2020: основні положення національної доповіді. *Вісник НАН України*. 2015. № 7. С. 14-22.
5. Єрмошенко М.М. Організаційно-економічні аспекти інноваційного оновлення національного господарства : монографія / за заг. наук. ред. д.е.н., проф. М.М. Єрмошенка і д.е.н., проф. С.А. Єрохіна. К.: Національна академія управління, 2008. 216 с.
6. Неговська Ю.М. Структурне моделювання важелів державного регулювання інноваційно-інтелектуального потенціалу. *Актуальні проблеми економіки*. 2013. № 6. С. 122-133.
7. Гройсман анонсував старт Фонду підтримки інновацій наступного року. УКРІНФОРМ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2603323-grojsman-anonsuvav-start-fondu-pidtrimki-innovacij-nastupnogo-roku.html> (дата звернення: 17.12.2018).

REFERENCES:

1. Fedulova L.I., Mazaraki A.A., Androshuk Gh.O. (2012) Innovacijna polityka [Innovation policy]. Kyiv : KNTEU (in Ukrainian).
2. Fedulova L.I. (2012) Formuvannja tekhnologichnykh klasteriv jak tochok zrostannja ekonomiky Ukrajinny [Formation of technological clusters as points of growth of the Ukrainian]. Mykolajiv : Illion (in Ukrainian).
3. Amosha O.I. (2005) Innovacijnyj shljakh rozvytku Ukrajinny: problemy ta rishennja [Innovative way of Ukraine's development: problems and solutions]. *Ekonomist*, no. 6, pp. 28-32.

4. Ghejecj V.M. (2015) «Innovacijna Ukrajina – 2020»: osnovni polozhennja nacionaljnoji dopovidi [Innovative Ukraine 2020: the main provisions of the national report]. *Visnyk NAN Ukrainy*, no. 7, pp. 14-22.

5. Jermoshenko M.M. (2008) Orghanizacijno-ekonomichni aspekty innovacijnogho onovlennja nacionalnogho ghospodarstva [Organizational-economic aspects of innovative renewal of the national economy]. Kyiv : Nacionaljna akademija upravlinnja (in Ukrainian).

6. Neghovsjka Ju.M. (2013) Strukturne modeljuvannja vazheliv derzhavnogho rehuljuvannja innovaci-

jno-intelektualnogho potencialu [Structural modeling of the levers of state regulation of innovation and intellectual potential]. *Aktualjni problemy ekonomiky*, no. 6, pp. 122-133.

7. Ghrojsman anonsuvav start Fondu pidtrymky innovacij nastupnogho roku (2018) [Groisman announced the launch of the Innovation Support Foundation next year] UKRINFORM. Available at: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2603323-grojsman-anonsuvav-start-fondu-pidtrimki-innovacij-nastupnogo-roku.html> (accessed: 17.12.2018).

Sirenko Kristina

Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Economics and Social Sciences
Academy of State Penitentiary Service

INNOVATIVE INFRASTRUCTURE AS MAIN MANAGER FOR DEVELOPMENT OF INNOVATIONS

The purpose of the article. Innovative infrastructure is the main tool and mechanism of an innovative economy. It promotes the entry of innovations into all areas of the economy. Understanding the importance of the development of innovation infrastructure in ensuring the sustainability of both enterprises, industry and the economy in general is due to deep structural changes in the economy, the high degree of deterioration of fixed assets, the need for industry in new knowledge and technologies that ensure the production of world-competitive products; the need to preserve and develop the scientific and technological potential and innovative entrepreneurship, prevent the leakage of intellectual property and scientific personnel abroad, and increase the effectiveness of scientific activity. The purpose of the study is to study the concept of "innovation infrastructure", its elements, features of the subject structure and the principles of its functioning.

Methodology. In the process of solving the tasks the general scientific and special methods of scientific knowledge were used: the historical-logical method – to study the evolution of the problem statement and the continuity of its solution; abstract – for theoretical generalization and formation of conclusions; analysis and synthesis – to systematize the components of the innovation environment.

Results. Under the innovation infrastructure, they understand the entire spectrum of structures, both state and private, that are necessary to ensure the development and support of all stages of the innovation process. The aim of the innovation infrastructure is to promote the transformation of innovations into innovation, preservation and enhancement of the country's scientific potential. In Ukraine, the emergence of an innovative type of economy has been proclaimed, but at this stage it is not innovative but innovation-oriented. Worldwide practice has a wealth of experience in creating innovative infrastructure and its individual elements. The forms and methods of state participation in this process in different countries have their own peculiarities. The ultimate goal of the formation of innovation infrastructure is the creation of a system of business entities capable of providing efficient management of innovative projects. The functions of the subjects of innovation infrastructure are different, they depend on the direction of activity, the properties of a particular innovation project, the stage of innovation process, the goals of state innovation policy, etc.

Practical implications. Innovative orientation is chosen as the main course for the economy of Ukraine, the achievement of which will be possible only by updating modern socio-political, economic and legal constituents, creating new institutions and implementing transformational processes in the economy, forming a qualitatively new complex of industries, the main resource of which will be knowledge and information. The developed innovative infrastructure promotes scientific and technological innovation, and the activities of innovation centers, technology centers, business incubators facilitate the transfer of technology from science to economy, as well as regional economic development. Thus, the integration of developed innovative infrastructure with education, science and industry can effectively form industry innovation chains that realize the full cycle of creating a competitive science and technology product - from scientific idea to serial production. Cooperation with subjects of high-tech enterprise provides processes for the use and development of scientific potential, production-technological base and personnel resources market-oriented character.

Value/originality. The article considers author's vision of innovation infrastructure as a set of subjects of the first and second levels that provide the conditions necessary for its implementation and the normal functioning of innovation processes. An extremely important role in innovation infrastructure is played by venture companies and funds, zones of intensive scientific and technical development (technopolises), etc. These data subjects are the main driving force behind the development of innovation.